

кокошкитѣ и да ни будишъ рано. Ще ти вържа една мартеничка, — рече момчето.

Скоро на шията на пѣтела увисна, като герданъ, хубава мартеница.

Милчо изгледа кокошкитѣ.

— Нѣма за всички ви — каза той. Да се не сърдите, ще вържа само на моята патица. Ней най ще прилича. И тя трѣбва да измѣти тая пролѣтъ малки.

Остана още една мартеничка. Момчето погледна ябълката.

— Ябълчице, и ти трѣбва да си здрава, та да ни родишъ много и сладки ябълки. Милчо се покатери бѣрзо на ябълката и превѣрза на единъ клонъ мартеницата. После слѣзе на земята и нададе викъ:

— Мамо! татко! я излѣзте да ви кажа нѣщо!

Въ това време пѣтельтъ изплѣска съ криле и изкукурига.

Бащата и майката бѣха вече на двора. Тѣ разбраха всичко и доволни почнаха да се смѣятъ.

— А кой ще плати мартеничкитѣ за пѣтела, ябълката и за патицата? — запита Милчо весело.

— Азъ, момчето ми, каза баща му и го цѣлуна.

Хр. Спасовски.

С М Ъ Ш К И

Бай Андрей

Станалъ рано бай Андрей
и запжтилъ се да сѣй.

Два дни съялъ и оралъ —
три години жито ялъ,
ялъ и думалъ бай Андрей
тю, че сладко жито, брѣй!

Леля Савина

Пустата леля Савина
вчера на сватба замина.
Слаба бѣ леля Савчица,
дребна бѣ като мравчица.
Що ми е яла и пила —
върна се като камила,
върна се леля Савуша
съ педя сланина на гуша.

Ас. Разцвѣтниковъ.